

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4C/250/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715207583
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3715207583.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou v spore žalobcov 1/ U.. P. P., O.. XX.XX.XXXX, V. D. XXX, P. V. R. X/ U.. U. P., O.. X.X.XXXX, V. D. XXX, P. V., obaja právne zastúpení JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, proti žalovanému R. Z., O.. X.X.XXXX, V. D. XXX, P. V., právne zastúpenému JUDr. Mariánom Rojkom, advokátom, Železničná 90/12, Považská Bystrica, o žalobe žalobcov 1/, 2/ o vypratanie časti parcely a vzájomnej žalobe žalovaného o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/ v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania sú žalobcovia 1/, 2/ povinní zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré **p o** právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

III. Súd **u r č u j e**, že žalovaný je vlastníkom parcely M. N. XX/XXX záhrady o výmere XX U., M.. Ú.. D., ktorá je zakreslená na geometrickom pláne č. 40/2015 zo dňa 13.3.2018 vyhotoveného C.. C. V., ktorý bol úradne overený Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálnym odborom dňa 16.3.2018 pod č. 161/18.

IV. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/, 2/ v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania sú žalobcovia 1/, 2/ povinní zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré **p o** právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/, 2/ svojou žalobou domáhali sa vypratania časti parcely M. N. XX/XX M.. Ú.. D. ako je zakreslené na znaleckom posudku č. 17/2016 ako Dodatok k znaleckému posudku č. 4/2016 C.. P. zo dňa 15.10.2016 na znaleckom náčrte Prílohy č. 3, označenou bodmi A, B, C, D o výmere 30 m², a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnili tým, že sú bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu F.. XXX stojaceho na parc. M. N. XX/XX ako aj tejto parcely M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 730 m² a parc. KN N. XX/XX záhrady o výmere 350 m². V susedstve vlastníkom parc. Č.. XX/XX je žalovaný, tak ako je zapísané na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D.É.. Zistili, že žalovaný zasiahol do ich parcely KN N. XX/XX tak, že si vybudoval pletivové oplotenie a uskladňuje rôzne ríny, osadil si plechovú búdku. Vyzvali ho na mimosúdne vyriešenie veci s tým, že mu preukázali nákres C.. B.. Žalovaný si toto dal preskúmať geodetovi P.. U. a oznámil im, že do ich parcely M. N. XX/XX nezasahuje.

2. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že do pozemku žalobcov 1/, 2/ nezasahuje. Plot, ktorý rozdeľuje jeho parcelu od pozemku žalobcov, staval spolu so žalobcom 1/ asi pred 10 rokmi na mieste jestvujúceho pôvodného plotu, vyhotoveného právnymi predchodcami I. B. R. I. Z.. Na stavbe plotu sa podieľali jednak prácou a jednak v jednej polovici finančne. Jedná sa o pletivový plot osadený na betónových dielcoch. Pokiaľ sa týka plechovej budy, táto nie je pevne spojená so zemou, je postavená na betónovej platni asi 1,5 metra od plotu. Plechovú budu osadil na pozemok v roku 2015 a vybudoval betónovú platňu. Na mieste, kde stojí plechová budka, stála predtým drevená šopa, ktorú zbúral. Uviedol, že v roku 2015 ho žalobca 1/ zavolať, že zasahuje do jeho pozemku 50 m², čoho si nie je vedomý. Tak žalobcovia, ako aj on bývajú na mieste samom už 30 rokov a nie si je vedomý toho, že by akýmkoľvek spôsobom zasahoval do vlastníckeho práva žalobcov. Podľa prídelovej listiny, ktorá bola pod č. X. XXX/XX zapísaná do pozemkovej knihy, právny predchodca žalobcov 1/, 2/ I. B. získal parcelu XX/XX o výmere 1006 m², rovnako jeho právny predchodca I. Z. získal susediacu parcelu XX/XX o výmere 1006 m². Podľa tejto prídelovej listiny bol v roku 1957 vyhotovený situačný plán a pozemky boli na spornej hranici oplotené tak, že toto oplotenie vybudoval I. B. R. I. Z.. Uviedol ďalej, že pozemok XX/XX, bol zapísaný vo vložke XXX M.. Ú.. D. a jeho vlastníkom v celosti bol I. Z. - V. L. D. R. Z.. L. D. R. Z. nadobudol pozemok 20/33 od I. Z. kúpnu zmluvou z 22.2.1969 o výmere 1006 m². Darovacou zmluvou zo dňa 17.11.1980 mu jeho otec daroval časť predmetného pozemku ako parcelu M. N. XX/XX záhrada o výmere 449 m², na ktorom pozemku má postavený rodinný dom. Tým, že došlo zrejme k nesprávnej identifikácii v prospech pôvodného vlastníka parcely 20/34, tým došlo aj k založeniu nesprávneho rozhodnutia o zriadení práva osobného užívania pozemku. Tvrdil, že hranica medzi jednotlivými parcelami sa za celé obdobie ich právnych predchodcov nezmenila a takto bola ustálená po prídelovej listine a po dohode oboch strán a stranami aj rešpektovaná.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu I/, právneho zástupcu žalobcov 1/, 2/, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, oboznámením výpisov z LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXX M.. Ú.. D., obsahu pripojených spisov bývalého Štátneho notárstva v Považskej Bystrici R II.505/97, N 461/80 a D 649/73, spisu Okresného súdu Považská Bystrica D 1584/92, Prídelovej listiny Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 24.6.1949, registrovanej pod Č. d.114/55, výpisu z pkn. vložiek č. XXX R. XXX M.. Ú.. D., C. P. XX/XX zo dňa 13.3.1969, kúpnej zmluvy registrovanej na bývalom Štátnom notárstve v Považskej Bystrici pod číslom R I 163/69 zo dňa 22.2.1969, znaleckého posudku č. 4/2016 znalca z odboru geodézia a kartografia C.. L. P. zo dňa 29.2.2016, znaleckého posudku č. 17/2016 (Dodatok k znaleckému posudku č. 4/2016 zo dňa 15.10.2016), výsluchom znalca C.. L. P., oboznámením stavebného povolenia vydaného bývalým Odborom výstavby Rady ONV v Považskej Bystrici zn. Výst-407/56 zo dňa 20.3.1956, situačného plánu zo dňa 6.6.1957, výpisu z evidencie nehnuteľností z evidenčného listu č. XXXX K. Y. XX.X.XXXX, znaleckého posudku č. 7/2017 znalkyne z odboru geodézia a kartografia C.. C. V. zo dňa 1.6.2017, kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 18.10.1979, identifikácie parcely 20/34 zo dňa 22.5.1979 a geometrického plánu C.. C. V. č. 4C/250/2015, vyhotoveného dňa 13.3.2018.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcovia 1/, 2/ sú vlastníkami v podiele 1/1 parciel M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 730 m² a M. N. XX/XX záhrady o výmere 350 m², obe zapísané na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D.. Predmetné nehnuteľnosti nadobudli na základe Dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 15.11.1979, registrovanej dňa 28.11.1979 býv. Štátnym notárstvom v Považskej Bystrici pod č. R II 505/79. Žalobcovia 1/, 2/ majú na parcele KN N. XX/XX P. E. Y. F.. Č.. XXX.

5. Žalovaný je vlastníkom parcely M. N. XX/XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 35 m² a parcely M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 414 m², obe zapísané na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D.. Žalovaný nadobudol parcelu KN N. XX/XX a parcelu KN N. XX/XXX na základe darovacej zmluvy spísanej do notárskej zápisnice dňa 17.11.1980 pod č. N 461/1980, Nz 468/1980 registrovanej dňa 17.11.1980 býv. Štátnym notárstvom v Považskej Bystrici pod č. R I 476/1980 ako parcelu 20/47 záhrada o výmere 449 m². Žalovaný má na parcele M. XX/XX postavený rodinný dom F.. Č.. XXX, K. O. G. Č.. XXXX M.. Ú.. D.. Na parcele M. N. XX/XXX leží stavba garáže, evidovaná na G. Č.. XXXX.

6. Parcela vo vlastníctve žalobcov 1/, 2/ M. N. XX/XX a parcely vo vlastníctve žalovaného KN C XX/XXX R. M. N. XX/XX sú susediace parcely. Na mieste samom predmetné pozemky rozdeľuje pletivový plot osadený na betónových dielcoch. Medzi stranami nebolo sporné, že predmetný plot bol postavený, resp. zrekonštruovaný na pôvodnom oplotení v roku 2005 spoločne žalobcom I/ a žalovaným.

7. Zo záveru znaleckého posudku č. 4/2016 vyhotoveného znalcom z odboru geodézie a kartografie C.. L. P. zo dňa 22.9.2016 a zo znaleckého posudku č. 17/2016 vyhotoveného znalcom C.. L. P. zo dňa 15.10.2016 (Dodatok k znaleckému posudku č. 4/2016 zo dňa 15.10.2016) mal súd za preukázané, že parcela KN C XX/XX K. D. X.U. XXX U. R. P. M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvorí o výmere 730 m² sú vytvorené z pôvodnej pkn. parcely XX/XX o výmere 1006 m². Parcely M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvorí o výmere 414 m² a KN C XX/XXX zastavané plochy a nádvorí o výmere 35 m² vo vlastníctve žalovaného boli vytvorené spolu s parcelami M. N. XX/XX záhrada o výmere 186 m² a M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvorí o výmere 276 m² z pôvodnej pkn. parcely XX/XX o výmere 1006 m². Spolu výmera KN C parcel vytvorených z pôvodnej pkn. parcely 20/33 predstavuje 911 m² a spolu výmera KN C parcel vytvorených z pôvodnej pkn. parcely 20/34 predstavuje 1080 m².

8. Znalec vo svojom znaleckom posudku č. 4/2016 uviedol, že pôvodné parcely XX/XX R. XX/XX a aj vlastnícka hranica boli určené geometrickým plánom č. 31/1949 a prídelovej listiny č. d XXX/XXXX Y. X. Z. F.. U. dňa 24.6.1949. Na základe tejto listiny boli založené parcely 20/33 stavebný pozemok o výmere 1006 m² a parc. XX/XX stavebný pozemok o výmere 1006 m². Na základe tejto listiny a geometrického plánu bola definovaná vlastnícka hranica medzi pôvodnými vlastníkmi I. Z., vlastníkom pôvodnej parcely 20/33 o výmere 1006 m² a I. B. R. D. B. E.. V. ako vlastníkmi parcely 20/34 o výmere 1006 m². Pôvodnú hranicu medzi pozemkami 20/33 a 20/34 dnes reprezentuje hranica medzi parcelami M. N. XX/XX zastavaná plocha o výmere 414 m² a KN N. XX/XX záhrada o výmere 350 m². Na základe zistených skutočností znalec konštatoval, že sporný plot tak ako je postavený a zobrazený v Prílohe č. 1 znaleckého posudku ako spojnica bodov A - B sa nachádza na pozemku žalobcov, plot je postavený 1,30 m až 1,20 m od hranice medzi pozemkami. Skutočná hranica medzi pozemkami M. N. XX/XX R. M. N. XX/XX je v Prílohe č. 1 vyznačená ako spojnica bodov C - D. Plocha ohraničená bodmi A, B, C, D má výmeru 30 m².

9. V znaleckom posudku č. 17/2016 (Dodatku k znaleckému posudku č. 4/16) znalec uviedol, že pôvodné pkn. parcely majú spolu správnu výmeru 2016 m² t. j. výmeru, ktorá vznikne sčítaním výmer pôvodných parcel, no tieto čiastkové výmery nezodpovedajú fyzickému zakresleniu parcel v pôvodnej mape, resp. geometrickému plánu č. 31/1949, na základe ktorého boli uvedené parcely zapísané do pozemkovej knihy a následne predané jednotlivým účastníkom. Grafická výmera parcel pkn. č. XX/XX R. XX/XX predstavuje spolu 2012 m², plus mínus 37 m². Z toho je zrejmé, že v pôvodnom geometrickom pláne č. XX/XXXX pri rozdelení parcel XX/XX R. XX/XX došlo k chybnému výpočtu výmer parcel a tieto chybné výmery, ktoré nezodpovedali grafickému zobrazeniu parcel, boli zapísané do pozemkovej knihy a následne prebraté aj do pôvodných kúpnych zmlúv R II 505/77 a R I 163/69. Hranica medzi pôvodnými parcelami pkn. č. XX/XX R. XX/XX obe o výmere 1006 m², ktorá je zobrazená v katastrálnej mape nebola zmenená vyhotovením geometrického plánu C.. M. Č.. XXX-XXX-XXX X/XX a ani žiadnym iným plánom, na základe ktorého boli do katastra nehnuteľností zapísané parcely XX/XX, XX/XX, XX/XX R. XX/XXX X. M. Ú. D.. C.. Z. U. vo svojom meraní zo dňa 8.6.2016 (čl. 21 spisu) nezohľadnil údaje zobrazené v geometrickom pláne č. 31/1949 a vychádzal z tvrdení, ktoré získal od vlastníkov nehnuteľností, z katastrálnych máp a z priameho merania v teréne. Z merania C.. Z. U. je zrejmé, že pri určení hranice vychádzal predovšetkým zo situačného plánu (čl. 19), ktorý bol vyhotovený ako podklad pre stavebné konanie X.F. XXXX/XX pre výstavbu rodinného domu R. Z. s manželkou. V podobných súvislostiach je potrebné chápať Plán zo dňa 30.10.1979, ktorý bol vyhotovený v rámci stavebného konania X.. XXXX/XX-XXX-R.2 v ktorom je určená poloha v akej má byť postavená stavba rodinného domu žalobcov. V uvedenom pláne zo dňa 30.10.1979 nijako nebola pomocou omerných mier, resp. iných číselných údajov špecifikovaná hranica medzi žalobcami a žalovaným, t.j. medzi pôvodnými parcelami pkn. č. 20/33 a 20/34 obe o výmere 1006 m². Samotný rodinný dom bol zameraný až geometrickým plánom C.. M. č. 244-207-101 1/88 zo dňa 19.12.1989 (čl. 67 spisu) a rovnako ako predchádzajúci plán zo dňa 30.10.1979 ani geometrický plán okrem zamerania rodinného domu žalobcov nijako pomocou omerných mier, resp. iných číselných údajov, nešpecifikoval hranicu medzi parcelami pkn. č. XX/XX R. XX/XX obe o výmere 1006 m².

10. Znalec C.. P. na pojednávaní dňa 12.1.2017 uviedol, že posudzoval som celú sústavu pozemkov, teda pozemok 22/33 a 22/34 podľa geometrického plánu z roku 1949. Súčet dĺžky týchto pozemkov je 85,70 m. Na mieste samom zameral spornú hranicu pozemkov, to znamená ploty ako má ohradené na spodnej strane žalovaný a priebeh cesty, aký je na hornej strane pri pozemku žalobcov. Dĺžka, ktorú takto týmto zameraním zistil, zodpovedá dĺžke 85,70m. Keď takto rozrátať dĺžku 43,70 m, ktorá by mala

pripadnúť žalovaným a dĺžku 42 m, ktorá by mala pripadnúť žalobcom, dospel k šírke spornej plochy 1,30 metra. Predpokladal, ak by nerátal šírku odvodňovacieho kanála, ktorý sa nachádza na vrchnej strane cesty pri pozemku žalobcov, tak by bol pozemok žalobcov o meter kratší a rozdiel spornej plochy by narástol na 2,30 metra, ale v spodnej časti by sa pozemok žalovaných predlžil o tento meter do obecnej cesty.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že pôvodná parcela 20/33 bola zapísaná v pozemno-knižnej vložke 380 ako stavebný pozemok v intraviláne o výmere 1006 m² a pôvodná parcela 20/34 bola zapísaná v pozemno-knižnej vložke XXX M.. Ú.. D. ako stavebný pozemok v intraviláne o výmere 1006 m². Na základe prídelovej listiny vydanéj Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy k. Ú.. D. zo dňa 24.júna 1949 č. d. 114/55 sa stal vlastníkom pkn. parcely 20/33 o výmere 1006 m² (stavebný pozemok) v celosti I. Z.. Na základe rovnakej prídelovej listiny sa stali vlastníkmi pkn. parcely 20/34 o výmere 1006 m² (stavebný pozemok) manželia I. B. X. P. R. D. B., E.. V. v polovici.

12. Z obsahu pripojeného spisu býv. Štátneho notárstva v Považskej Bystrici sp. zn. D 649/72 mal súd za preukázané, že rozhodnutím býv. Štátneho notárstva v Považskej Bystrici zo dňa 22.6.1973, právoplatného dňa 22.júna 1973, vo veci prejednávania dedičstva po I. B. K.. XX.XX.XXXX sa vlastníkom 1/2-ice parc. XX/XX M.. Ú.. D. D. X. XXXX U. F. U. P. D. B.. Menovaná bola teda vlastníčkou parcely XX/XX o výmere 1006 m² v jednej polovici titulom prídelovej listiny zo dňa 24. júna 1949 a v jednej polovici titulom dedenia po svojom manželovi I. B..

13. Kúpnu predajnú zmluvou zo dňa 18.10.1979 uzatvorenou medzi kupujúcim Československým štátom, zastúpeným MsNV v Považskej Bystrici a predávajúcou D. B., Československý štát odkúpil od predávajúcej nehnuteľnosti zapísané v k. ú. D. X. P. X. Č.. XXX, parcelu č. XX/XX o výmere 1080 m² a investície na tomto pozemku. Podľa identifikácie parcely XX/XX M.. ú. D. vyhotovenej strediskom geodézie v Považskej Bystrici dňa 22.5.1979 pôvodná pkn. P. XX/XX stavebný pozemok o výmere 1006 m² zapísaná v pkn. vložke č. XXX v stave evidencie nehnuteľností E bola zmenená na výmeru 1080 m² a táto identifikácia bola podkladom pre kúpnu zmluvu zo dňa 18.10.1979.

14. Dňa 15.11.1979 uzatvorili žalobcovia 1/, 2/ s býv. MsNV v Považskej Bystrici, Odbor výstavby a vodného hospodárstva Dohodu o zriadení práva osobného užívania pozemku nachádzajúceho sa v M.. Ú.. D. zapísaného v evidencii nehnuteľností ako parcela č. 20/34 o výmere 1080 m² pre účely výstavby rodinného domčeka. Uvedená Dohoda bola registrovaná býv. Štátnym notárstvom v Považskej Bystrici dňa 28.11.1979 pod č. R II 505/79. Súčasťou spisu býv. Štátneho notárstva v Považskej Bystrici R II 505/79 je prípis vedúceho odboru výstavby a vodného hospodárstva býv. MsNV v Považskej Bystrici adresovaný Štátnemu notárstvu Považská Bystrica zo dňa 30.11.1979, v ktorom bolo Štátnemu notárstvu oznámené, že pozemok parc. XX/XX M.. Ú.. D. bol stanovený vo výmere 1080 m² z dôvodu, že tento sa nachádza vo svahovitom teréne, je široký 27 bm a dĺžka je ohraničená ďalším stavebným pozemkom parc. č. 20/47 a chodníkom.

15. Kúpnu zmluvou z 22.2.1969, registrovanou býv. Štátnym notárstvom v Považskej Bystrici dňa 28.3.1969 pod č. R I 163/69 I. Z., brat otca žalovaného, ako predávajúci odpredal kupujúcim R. Z. a manželke Š. E.. P., rodičom žalovaného, parcelu 20/33 o výmere 1006 m², zapísanú vo vložke č. XXX X. M.. Ú.. D.. V článku III. predmetnej kúpnej zmluvy predávajúci prehlásil, že dal súhlas svojmu bratovi R. Z. a manželke ako kupujúcim v roku 1956, k výstavbe rodinného domku na uvedenej parcele. Výstavba rodinného domku na uvedenej parcele je prevedená a kolaudovaná pod č. Y.. XXX a kupujúci parcelu užíva od roku 1956.

16. Darovacou zmluvou spísanou do notárskej zápisnice dňa 17.11.1980 sp. zn. O. XXX/XXXX, O. XXX/XXXX darujúci R. Z. F.. R. Š. E.. P., rodičia žalovaného, darovali žalovanému parcelu č. XX/XX záhrada o výmere 449 m², zapísanú na G. Č.. XXX M.. Ú.. D. určenej na výstavbe rodinného domu. Darovacia zmluva bola registrovaná bývalým Štátnym notárstvom v Považskej Bystrici dňa 17.11.1980 pod č. R I 476/80.

17. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.1.2017, sp. zn. 4C/250/2015-98, súd ustanovil znalkyňu z odboru geodézie a kartografie C.. C. V., ktorej uložil vyjadriť sa k správnosti znaleckého posudku C.. L. P. č. 4/2016 zo dňa 29.2.2016 a k správnosti znaleckého posudku C.. L. P. č. 17/2016 zo dňa 15.10.2016 - Dodatok k znaleckému posudku č. 4/2016, ďalej vyjadriť sa či geometrický

plán č. 31/1949 je použiteľný na presné zidentifikovanie na mieste samom základného bodu merania, od ktorého sa bude merať dĺžka pozemku žalobcov 42 metrov a žalovaného 43,70 metrov a v prípade ak znalkyňa dospeje k inému záveru ako znalec zhora, nech vyhotoví znalecký nákres, na ktorom zakreslí parcelu KN C XX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 730 m², parcelu M. N. XX/XX záhrady o výmere 350 m², obe zapísané na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D. vo vlastníctve žalobcov 1/, 2/ a parcelu M. N. XX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 35 m², M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 414 m², obe zapísané na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D., vo vlastníctve žalovaného a hranicu medzi parcelami M. N. XX/XX záhrady o výmere 350 m², zapísanej na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D. R. M. N. XX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 35 m², M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 414 m², obe zapísané na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D..

18. Znalkyňa C.. C. V. podala dňa 6.6.2017 na Okresný súd Považská Bystrica znalecký posudok č. 7/2017 zo dňa 1.6.2017, zo záveru ktorého mal súd za preukázané znalecký posudok C.. L. P. č. 4/2016 je správny v teoretickej časti, znalkyňa však nesúhlasila s uvedeným posunom 1,30 m a 1,20 m. Na základe skutočného zamerania jestvujúceho oplotenia predmetných i okolitých pozemkov konštatovala posun 2,17 m a 2,24 m. Pokiaľ sa týka znaleckého posudku č. 17/2016 Ing. Jozefa Polku, znalkyňa považovala tento za rovnako správny v teoretickej a historickej rovine - súhlasila s identifikáciou parciel súčasného stavu na stav pozemnoknižný ako aj s konštatovaním, že pozemková kniha neručí za správne výmery pozemkov. Nespochybnila taktiež ani zameranie v teréne Z. U., ktoré zodpovedá skutočnému stavu v teréne. V Prílohe č. 3 znaleckého posudku na znaleckom nákrese znalkyňa zakreslila parcely XX/XX, XX/XX, XX/XX, XX/XXX, XX/XX R. XX/XX. Červenou prerušovanou čiarou zakreslila vlastnícku hranicu ako spojnicu bodov C a D a ako spojnicu bodov A a B červenou neprerušovanou čiarou jestvujúce oplotenie. Posun do pozemku žalobcov (parc. KN N. XX/XX) predstavuje 2,17 m (spojnica bodov A-C) a 2,24 m (spojnica bodov B-C).

19. V zmysle záverov zhora uvedeného znaleckého posudku č. 7/2017 znalkyňa C.. V. vyhotovila geometrický plán č. 4C/250/2015 zo dňa 13.3.2018, overený Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálnym odborom, dňa 28.3.2018, pod č. XXX/XXXX, na ktorom zakreslila novovytvorenú parcelu M. N. XX/XXX záhrady o výmere 53 m², ktorá zodpovedá ploche vyznačenej na Prílohe P3 znaleckého posudku ako spojnica bodov A, B, C, D.

20. V priebehu konania žalovaný podal na tunajší súd vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom v podiele 1/1 parcely M. N. XX/XXX záhrady o výmere XX U. M.. Ú.. D., ktorá bola zakreslená na geometrickom pláne č. 40/2015 zo dňa 13.3.2018, vyhotoveného C.. C. V., ktorý bol úradne overený Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálnym odborom dňa 16.3.2018 pod č. 161/18. Vzájomnú žalobu odôvodnil tým, že nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že žalovaný zasahuje do ich parcely M. N. XX/XX tak ako je zakreslená na znaleckom posudku č. 17/2016 ako Dodatok k znaleckému posudku č. 4/2016 C.. P. zo dňa 15.10.2016 na znaleckom nákrese Prílohy č. 3 označenú bodmi A, B, C, D. Uviedol, že vlastnícky vzťah strán sporu, resp. ich právnych predchodcov k predmetu sporu bol založený prídellovou listinou č. D 114/55, podľa ktorej sa vlastníkom parcely 20/33 o výmere 1006 m² stal I. Z. a vlastníkom parcely XX/XX o výmere 1006 m² sa stal I. B.. Prídellovou listinou č. D 114/55 došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na prídelcov s účinnosťou od 1.10.1948. Prídelené pozemky boli určené na stavbu rodinného domu alebo zriadenie záhradky. Vlastníctvo právneho predchodcu žalovaného bolo zapísané v pkn vložke č. XXX M.. Ú.. D. a vlastníctvo právnych predchodcov žalobcov I. B. R. D. B. bolo zapísané v pkn vložke č. XXX M.. Ú.. D.. Podstatnou okolnosťou je, že právni predchodcovia strán spoločne, na základe situačného plánu 1240/57 zo dňa 6.6.1957 vyhotovili plot na hranici pozemkov na parc. XX/XX R. XX/XX, pričom týmto vlastníci nehnuteľnosti konkludentne určili priebeh hranice. Výstavbou oplotenia právnymi predchodcami strán, jeho rekonštrukciou a dlhodobým nerušeným užívaním takto vymedzených pozemkov je preukázaná dobromyseľnosť držby a nadobudnutie vlastníctva vydržaním. Vzhľadom na dohodu právnych predchodcov strán sporu o priebehu hranice, ktorá zodpovedala existujúcemu oploteniu, je nesprávne konštatovanie znalkyne C.. C. V., podľa ktorej by hranica mala tvoriť jednu líniu s hranicami pozemkov XX/XX, XX/XX, XX/XX, XX/XX atď.. Predchádzajúci vlastníci nehnuteľností nemali nikdy žiadne spory týkajúce sa hranice medzi ich pozemkami, nikdy sa nevedli žiadne súdne spory a ani nevznikli žiadne nedorozumenia, ktoré by riešili nejaké štátne orgány. Z uvedeného je zrejmé, že skutočná vlastnícka hranica, ktorá bola akceptovaná takmer 60 rokov, bola totožná s užívateľskou a zaužívanou hranicou, ktorej v prírode zodpovedá postavený plot. Pokiaľ by aj bol zistený technický posun pri porovnaní spomenutých hraníc, niet žiadneho právneho dôvodu súčasný priebeh hranice meniť, pretože dlhoročným dobromyseľným a nerušeným užívaním

pozemku po nimi u susedmi akceptovanú hranicu sa užívacia hranica ustálila ako hranica vlastnícka, pričom pri ochrane vlastníckeho práva žalovaný poukazoval najmä na dlhoročnú dobromyseľnú držbu, nerušenosť i nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, či už zo strany jeho alebo jeho právnych predchodcov a to ešte podľa ustanovenia § 115 a nasl. Stredného Občianskeho zákonníka (Zákona č. 141/1950 Zb.). Titul oprávnenej držby je dohoda pôvodných vlastníkov nehnuteľností, na základe ktorej došlo k vybudovaniu plotu. Pred jeho postavením bol priebeh hranice vzájomne odsúhlasený a dlhodobo akceptovaný, bez akýchkoľvek sporov. Oplotenie existuje niekoľko desiatok rokov, bolo umiestnené pôvodnými vlastníkmi na základe vzájomnej dohody, pričom plot na hranici, ktorú žalobcovia 1/, 2/ považujú za spornú, vybudovali práve aj ich právni predchodcovia a oni takto fyzické rozdelenie medzi pozemkami akceptovali. Uviedol, že je preukázané a medzi stranami nesporné, že právni predchodcovia žalovaného minimálne od r. 1957 s predmetnou časťou nehnuteľnosti nakladali ako s vlastnou, čím nadobudli status dobromyseľného držiteľa. Žalobou na vypratanie časti pozemku parc. M. N. XX/XX je postavenie žalovaného ohrozené, je preto daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, pretože bez takéhoto určenia je postavenie žalovaného neisté, výrok rozsudku bude podkladom pre zmenu zápisu na liste vlastníctva.

21. Žalobcovia 1/, 2/ so vzájomnou žalobou žalovaného nesúhlasili. Uviedli, že sú toho názoru, že správnosť vlastníckej hranice určila v znaleckom posudku C.. C. V., ktorá skonštatovala, že súhlasí s posudkom C.. P. v teoretickej a historickej rovine avšak nemôže spochybníť zameranie Z. U. a geometrický plán č. 31/1949, vzhľadom na jeho opotrebenie vekom, nie je možné použiť na presné zidentifikovanie základného bodu merania. Poukázali na tú skutočnosť, že žalovaný uvedenú časť parcely XX/XX záhrada o výmere 350 m² nemohol nadobudnúť vydržaním, pretože toto nebolo možné podľa obyčajového práva platného na Slovensku do účinnosti Stredného Občianskeho zákonníka, ďalej to nebolo možné za účinnosti Stredného Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., pretože prídelová listina zo dňa 24.6.1949 bola vložená do pozemkovej knihy na základe uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č. D 114/1955 zo dňa 5.3.1955. Nebola medzi žalovaným a jeho právnymi predchodcami I. R. D. B. u vykonaná žiadna dohoda a to či už ústna alebo písomná o prenechaní časti vlastníctva parc. č. XX/XX alebo XX/XX do vlastníctva I.M. Z. alebo otca žalovaného. Najpodstatnejšie vo veci je, že uvedené pozemky pred prídelovou listinou patrili v zmysle Zák. č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej knihy a vyhlášky 145/1948 Zb. do vlastníctva Československého štátu. Držba a užívanie a verejno-právne a súkromné povinnosti ako aj nebezpečenstvo pokiaľ sa týkajú pridelených nehnuteľností, prechádzajú na prídelcu dňom 1.10.1948. V bode 5. prídelovej listiny bolo dohodnuté, že pridelený majetok sa môže scudzíť medzi živými, reálne deliť, zaťažiť, dať do árendy, len so súhlasom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Právne jednania tohto druhu, ku ktorým nebol daný potrebný súhlas, sú neplatné. Toto obmedzenie postihuje aj právnych nástupcov nadobúdateľa prideleného majetku. Ak sa scudzí pridelený majetok do 10 rokov odo dňa, keď bolo v pozemkovej knihe pre nadobúdateľa vložené vlastnícke právo, scudziteľ je povinný odvieť povereníctvu poľnohospodárstva a pozemkovej reformy - náhradovému fondu, rozdiel medzi cenou scudzovacomu a nadobúdacou, znížený o čiastku, za ktorú Povereníctvo ocení doposiaľ trvajúce zlepšenia majetku. V bode 6. Prídelovej listiny sú prídelníci povinní podľa rozhodnutia Povereníctva prenechať pridelený majetok štátu, kraju alebo obci pre účely, pre ktoré by bol takýto majetok vyvlastnený. Z vyššie uvedenej prídelovej listiny je teda vylúčené vydržanie podľa Zákona č. 141/1950 Zb., ktorý v § 115 zaviedol primát socialistického vlastníctva a zvýšenú ochranu vlastníctva štátu. Uviedol ďalej, že žalovaný ani netvrdí, od ktorej doby a akým titulom začal parcelu žalobcov užívať. Nepredložil žiadnu písomnú dohodu a ani nemohol predložiť, keď výlučná vlastníčka D. B., zapísaná titulom prídelovej listiny v jednej polovici a titulom dedenia po neb. U. I. B. v jednej polovici na základe D 649/73, odpredala celú výmeru 1080 m², v zmysle identifikácie parcely, Československému štátu. Pre vydržanie podľa zákona 509/1991 Zb. muselo nevyhnutne predchádzať, aby žalovaný uviedol, kedy ako osoba dovoľávajúca sa vydržania sa uchopila oprávnenej držby, za akých okolností k uchopeniu držby došlo, tj. treba zistiť, o aký právny titul sa držba opiera a či žalovaný ako osoba domáhajúca sa vydržania vec držala po stanovenú vydržaciú dobu, v danom prípade 10 rokov v dobrej viere, že jej táto plocha patrí. Tieto podmienky vydržania sú stanovené tak, že musia byť splnené kumulatívne, ak z nich nie je splnená čo i len jedna, nedochádza k vydržaniu. Žalobcovia popreli, že žalovaný má právny titul k okolnostiam, za ktorých sa uchopil držby tejto plochy a uvedenú plochu si svojvoľne prihradil ku svojej parcele. Ide o posúdenie dobrej viery žalovaného, ktorý o vydržaní nehovoril od začiatku ale tvrdil, že sporná plocha je súčasťou jeho parcely 20/33 a preto táto skutočnosť vylučuje dobromyseľnosť. Už § 40 ods. 1 Zákona č. 141/1950 Zb. ustanovoval písomnú formu ako zákonnú potrebu pri právnych úkonoch o právach k nehnuteľnostiam. Tieto úkony sankcionoval neplatnosťou, ak písomná forma nebola

dodržaná. Z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že dobrá viera sa musí vzťahovať ku všetkým právnym skutočnostiam, ktoré majú za následok nadobudnutie veci alebo práva, ktoré je predmetom držby, a pokiaľ sa niekto uchopí držby nehnuteľnosti, na základe ústnej zmluvy, nemôže byť vzhľadom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom veci a to ani v prípade, že je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva postačuje. Samotné dlhodobé užívanie nehnuteľnosti ani nerušená držba pri užívaní pre dobromyseľnosť nestačí (Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co 1/2015 - 127 zo dňa 5.5.2016 vo veci Okresného súdu Považská Bystrica 4C 102/2013). Omyl môže byť nielen skutkový ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych dôsledkov právnych skutočností. Vzhľadom na všeobecne, aj v oblasti súkromného práva uznávanú zásadu, neznalosť zákona neospravedľuje, vyplývajúcu zo samotnej podstaty práva, právny omyl vydržiteľa vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby, nie je ospravedliteľný. Len výnimočne možno takýto omyl ospravedlniť a to v prípadoch, keď znenie zákona je nejasné a pripúšťa rôzny výklad. Žalovaný tvrdí, že právní predchodcovia strán sporu na základe situačného plánu 1240/57 zo dňa 6.6.1957 vyhotovili plot na hranici pozemkov parc. č. 20/33 a 20/34, a že s týmito vlastními nehnuteľnosťmi mlčky (konkludentne) súhlasili a určili priebeh hranice a že táto dohoda je preukázaná výstavbou plotu, následne rekonštrukciou a dlhodobým rešpektovaním stavu. Toto tvrdenie žalobcovia popreli ako účelové a nepravdivé, s tým, že rodina I. B. nemohla konať v rozpore s prídellovou listinou, najmä v bodoch 5., kde prídelený majetok by sa mohol scudzit' medzi živými, reálne deliť alebo zaťažiť alebo dať do árendy len so súhlasom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy Bratislava. Práve jednanie tohto druhu, ku ktorým nebol daný potrebný súhlas sú neplatné. Právnym predchodcami žalobcov bol rešpektovaný uvedený príděl a uvedená dohoda popretá v kúpno-predajnej zmluve z 18.10.1979, keď D.Í. B. predala Československému štátu celú výmeru 1080 m².

22. Podľa § 126 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

23. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

24. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

25. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že žaloba žalobcov 1./2/ nie je dôvodná, dôvodná je však vzájomná žaloba žalovaného. Je nesporné, že žalobcovia 1/, 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi parcely KN C 20/34 zastavané plochy a nádvoría o výmere 730 m² a parcely M. N. XX/XX záhrady o výmere 350 m², obe zapísané na G. Č.. XXXX M.. Ú.. D., ktoré boli vytvorené z pôvodnej pkn. parcely XX/XX o výmere 1 006 m² a ktoré nadobudli na základe Dohody o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 15.11.1979 - parcely 20/34 o výmere 1080 m², registrovanej býv. Štátnym notárstvom v Považskej Bystrici dňa 28.11.1979 pod č. R II 505/79. V zmysle § 872 ods. 4 Občianskeho zákonníka sa žalobcovia ku dňu 1.1.1992 stali bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných pozemkov.

26. Žalovaný je vlastníkom susediaceho pozemku parcely M. N. XX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 414 m² a parcely M. N. XX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 35 m², obe zapísané na G. Č.. XXXX, ktoré boli vytvorené z pôvodnej pkn P. XX/XX o výmere 1006 m². Vlastnícke právo nadobudol na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.11.1980, registrovanej býv. Štátnym notárstvom pod č. R I 476/80, predmetom ktorej bola parcela 20/47 záhrada o výmere 449 m². V prírode hranicu medzi parcelou žalobcov 1/, 2/ M. N. XX/XX a parcelami žalovaného M. N. XX/XX R. M. N. XX/XXX tvorí pletivový plot osadený na betónových dielcoch, ktorý bol postavený na pôvodnom oplotení, ktoré vybudovali právní predchodcovia žalobcov I. B. R. D. B. a právny predchodca žalovaného I. Z., približne v roku 1957, po tom ako I. B. R. D. B. nadobudli parcelu 20/34, zapísanú vo vložke 352 ako stavebný pozemok v intraviláne o výmere 1006 m² a I. Z. parcelu XX/XX zapísanú vo vložke XXX M.. Ú.. D. ako stavebný pozemok v intraviláne o výmere 1006 m², na základe Prídellovej listiny Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 24. júna 1949, registrovanej pod Č.. Y..

XXX/XX do svojho vlastníctva. Z pridelovej listiny registrovanej pod Č. Y.. XXX/XX jednoznačne vyplýva, že predmetné pozemky právni predchodcovia žalobcov a právny predchodca žalovaného nadobudli do vlastníctva, ktoré bolo obmedzené len povinnosťami vyplývajúcimi zo zákona alebo v dojednaní obsiahnutých v zápise o odovzdaní nehnuteľností do držby (bod 1.). Podľa bodu 5. pridelovej listiny, pri nakladaní s prideleným majetkom jediným obmedzením bolo to, že pridelený majetok bolo možné scudziť, reálne deliť, zaťažiť alebo dať do árendy so súhlasom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy.

27. V priebehu konania, na základe znaleckého dokazovania znalcami z odboru geodézie a kartografie C.. L. P. (znalecký posudok č. 4/2016 a znalecký posudok č. 17/2016) a C.. C. V. (znalecký posudok č. 7/2017), mal súd za jednoznačne preukázané, že hranica medzi parcelami vo vlastníctve žalobcov - parc. M. N. XX/XX a parcelami žalovaného - M. N. XX/XX R. M. N. XX/XXX, nie je totožná s jestvujúcou hranicou tvorenou jestvujúcim oplotením. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že jestvujúce oplotenie sa nachádza na pozemku žalobcov 1/, 2/, parcele M. N. XX/XX a hranica katastrálna je od tohto oplotenia posunutá na jednej strane o 2,24 m a na druhej strane o 2,17 m. Rozsah zásahu predstavuje novovytvorená parcela M. N. XX/XXX záhrady o výmere 53 m², vytvorená na základe geometrického plánu č. 4C/250/2015 znalkyne C.. V. dňa 13.3.2018.

28. Vzhľadom na skutkové zistenia ohľadom vlastníckej hranice medzi pozemkom žalobcov a pozemkami žalovaného, žalovaný podal vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom časti parcely M. N. XX/XX v rozsahu novovytvorenej parcely geometrickým plánom C.. V. č. 4C/215/2015 ako parcela M. N. XX/XXX o výmere 53 m². Žalovaný tvrdil, že predmetnú časť parcely XX/XX nadobudol vydržaním, preto súd v zmysle § 134 a nasl. Občianskeho zákonníka skúmal podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaného vydržaním, v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

29. Pokiaľ sa týka naliehavého právneho záujmu žalovaného súd je toho názoru, že žalovaný má na určení vlastníckeho práva naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) C. s. p., pretože v súčasnej dobe sú vlastníkami časti parcely M. N. XX/XX, o ktorej žalovaný tvrdí, že ju nadobudol vydržaním, žalobcovia 1/, 2/.

30. Vo všeobecnosti vydržanie patrí k originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva dlhodobou držbou oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva vydržiteľovi, ktorý ho dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa platnej právnej úpravy daná „ so zreteľom na všetky okolnosti“. Vydržanie hojí najmä vady alebo nedostatky nadobúdacieho titulu. Zákonným predpokladom vydržania je to, že nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu, ďalej že ide o nepretržitú vydržaciu dobu, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby a napokon že išlo o spôsobilý predmet vydržania. Plynutie vydržacej doby je pretrhnuté vtedy, ak vydržiteľ prestane byť dobromyseľný alebo ak prestane nakladať s vecou ako so svojou. Po uplynutí vydržacej doby sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom veci bez splnenia akýchkoľvek ďalších podmienok. Daný stav je však potrebné deklarovať, čím je v praxi notárske osvedčenie o vydržaní alebo deklaratórny rozsudok súdu o určení vlastníckeho práva nadobudnutého vydržaním. Tvrdenie držiteľa o tom, že mu vec patrí, a že s ňou nakladal ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné. Vydržať vlastnícke právo teda môže len oprávnený držiteľ, t.j. ten, kto s vecou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí.

31. Držba je faktický stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci, užíva ju a požíva plody a úžitky z nej, disponuje ňou, prípadne vykonáva činnosť, ktorá pripúšťa trvalý alebo opätovný výkon. Dobrá viera ako predpoklad oprávnenej držby je presvedčením nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si ako vlastník (nie užívateľ) prisvojuje určitú vec; iba samotná držba však k vydržaniu nestačí. Okolnosti, ktoré svedčia o existencii dobrej viery, sú okolnosti týkajúce sa aj právneho dôvodu nadobudnutia titulu, teda ide o okolnosti svedčiace o poctivosti tohto nadobúdacieho titulu. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí, musí súd posudzovať nielen zo subjektívnych predstáv držiteľa, ale i z objektívnych hľadísk viažucich sa k právnomu dôvodu (titulu), z ktorého sa odvodzuje vznik práva. Nie je vylúčené, aby k vydržaniu vlastníckeho práva došlo na základe putatívneho právneho úkonu, (predstieraného, či neplatného). Je potrebné vziať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti,

ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu prejedávaného prípadu od každého vyžadovať, nemal počas vydržacej doby dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. O dobromyseľnosti možno hovoriť tam, kde držiteľ drží vec v omyle, že mu vec patrí a ide pritom o omyl ospravedlniteľný. Ospravedlniteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Omyl môže byť nielen skutkový ale aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti alebo neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho právneho posúdenia dôsledkov právnych skutočností. Omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti alebo nedokonalnej znalosti celkom jednoznačného a zrozumiteľného ustanovenia zákona je právny omyl neospravedlniteľný. Či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, súd musí zhodnotiť objektívne; preto aj dôjde k sporu, nestačí zo strany žalobcu navrhnúť len dôkazy na zisťovanie jeho subjektívnych predstáv.

32. Žalovaný držbu spornej nehnuteľnosti odvodzoval od svojich právnych predchodcov I. Z. - brata jeho otca, ktorý nadobudol parcelu XX/XX o výmere 1006 m² na základe Prídelovej listiny registrovanej pod Č. d. XXX/XX, ďalej od svojich rodičov, ktorí nadobudli parcelu XX/XX o výmere 1006 m² kúpnu zmluvou zo dňa 22.2.1969 od I.Š. Z. a od tej skutočnosti, že v stave, ako bol pozemok oplotený, tento užíva, resp. jeho časť ako parcelu 20/47 o výmere 449 m² od doby ako nadobudol časť parcely XX/XX R. P. XX/XX záhrada o výmere 449 m² darovacou zmluvou spísanou do notárskej zápisnice dňa 17.11.1980 od svojich rodičov R. Z. R. Š. Z., Ž. D. R. I. Z. nadobudol parcelu 20/33 o výmere 1006 m² do svojho vlastníctva a právni predchodcovia žalobcov I. B. R. D. B. susediacu parcelu XX/XX o výmere 1006 m² do svojho vlastníctva a po tom ako bol medzi týmito susediacimi pozemkami vybudovaný plot v roku 1957, on a jeho právni predchodcovia uvedený pozemok nerušene užívali ako svoj vlastný, rodičia žalovaného na parcele XX/XX v roku 1956 začali s budovaním rodinného domu, žalovaný postavil rodinný dom na parcele XX/XX a žalobcovia na parcele XX/XX svoj rodinný dom.

33. Keďže právnym následkom vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva priamo zo zákona, súd pri uplatňovaní inštitútu vydržania nehnuteľnosti (parcely) rozlišoval jednotlivé obdobia platnosti právnej úpravy a to obdobie platnosti Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., účinného od 1.1.1951 do 31.3.1964 a napokon obdobie platného Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. od 1. apríla 1964, so zreteľom na jeho novely, najmä zákon č. 131/1982 Zb., účinný od 1. apríla 1983 a zákon č. 509/1991 Zb., účinný od 1. januára 1992.

34. Podrobné podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti určoval aj Občiansky zákonník z roku 1950 (zákon č. 141/1950 Zb.) v ust. § 115 a § 116 ods. 1 v spojení s ust. § 145. Ustanovoval pre vydržanie nehnuteľnosti 10-ročnú lehotu a u hnutelných vecí 3 ročnú. Predtým platné obyčajové právo vyžadovalo dobromyseľnosť pri vstupe do držby, kým podľa Občianskeho zákonníka z roku 1950 bola potrebná počas celého priebehu vydržacej doby. Tak podľa obyčajového práva, ako aj podľa ust. § 116 ods. 2 zákona č. 141/1950 Zb. platila zásada, že kto nadobudol oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa (dedením, príp. zmluvou), mohol si započítať vydržaciú dobu predchodcu. Podľa prechodného ust. § 566 Občianskeho zákonníka vydržacia doba, ktorá začala plynúť pred 1.1.1950, počítanej od 1. 1.1951, ak zákon určoval dlhšiu lehotu, uplynula uplynutím tejto dlhšej lehoty, počítanej odo dňa, kedy začala lehota bežať. Pokiaľ teda vydržacia doba začala plynúť pred 01.01.1951, došlo k nadobudnutiu vlastníctva najneskoršie 01.01.1961. Aj tu táto doba uplynula skôr, keby napr. predchádzajúca 32 - ročná doba bola uplynula pred týmto termínom, posudzujúc jej uplynutie podľa intertemporálneho z roku 1950. Ak vydržacia doba začala plynúť až po účinnosti Občianskeho zákonníka z roku 1950, t.j. až po 01.01.1951, mohla mať za následok nadobudnutie práva vydržaním iba vtedy, keď uplynula najneskoršie do 31.03.1964. Občianskeho zákonníka platný od 1.4.1964 (zákon č. 40/1964 Zb.) totiž nepripúšťal pokračovanie vydržania započatého pred jeho účinnosťou. Podľa Občianskeho zákonníka z roku 1950 mohlo teda dôjsť k vydržaniu vlastníctva k nehnuteľnej veci len vtedy, keď držiteľ vstúpil do oprávnenej držby najneskôr dňa 31.3.1954 a vydržacia doba v takom prípade uplynula najneskôr 31.03.1964.

35. Právny predchodca žalobcu I. Z. vstúpil do držby spornej časti parcely žalobcov v roku 1957, kedy došlo k výstavbe plotu oddeľujúceho parcely 20/33 a 20/34, avšak vzhľadom na zhora uvedené, keďže vydržacia doba by uplynula až v roku 1967, čo však už Občiansky zákonník platný od 1.4.1964 nepripúšťal.

36. V Občianskom zákonníku č. 40/1964 Zb. s účinnosťou od 1.4.1964 nebolo možné vydržanie ako titul nadobudnutia vlastníctva upravené, a to až do 31.3.1984. Novelou účinnou od 1.4.1984 umožnil Občiansky zákonník vydržať vec a takto k tomu získať osobné vlastníctvo. Pri pozemkoch však fyzická osoba mohla vydržať pozemok iba pre štát a mala právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemku, teda pozemok nemohol nadobudnúť do osobného vlastníctva.

37. Až novela Občianskeho zákonníka č. 509/1991 Zb., účinná od 1. januára 1992 umožnila nadobúdať na základe vydržania aj pozemky, pričom umožnila oprávnenej osobe započítať si čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretúžiť v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona. Tak podľa ust. § 116 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. ak aj podľa § 134 ods. 4 v súčasnosti platného Občianskeho zákonníka platila a platí zásada, že kto nadobudol oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, mohol si započítať vydržaciú dobu predchodcu.

38. Tak ako je uvedené vyššie pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním musia byť nevyhnutne splnené tri podmienky, a to oprávnená držba, právny titul a vydržacia doba. Vždy je potrebné brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vlastnícke právo vzniknúť, teda aj k právnomu dôvodu (titulu) k vzniku vlastníctva. Takýmto titulom sa môže rozumieť len právny úkon, ktorým sa vec prevádza na iného vlastníka, napríklad kúpna zmluva, darovacia zmluva, zámenná zmluva a podobne. Občiansky zákonník z roku 1950 (zák. č. 141/1950 Zb.) platný v čase uchopenia sa držby spornej nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalovaného v ust. § 40 ods. 1 stanovoval, že písomná forma je potrebná pri právnych úkonoch o právach k nehnuteľnostiam.

39. Z ustálenej judikatúry súdov vyplýva, že dobrá viera sa musí vzťahovať k všetkým právnym skutočnostiam, ktoré majú za následok nadobudnutie veci alebo práva, ktoré je predmetom držby, teda i existenciu písomnej zmluvy o prevode nehnuteľností, a že pokiaľ sa niekto uchopí držby nehnuteľností na základe ústnej zmluvy o jej prevode, nemôže byť vzhľadom k všetkým okolnostiam v dobrej viere, že je vlastníkom veci, a to ani v prípade, že je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k nehnuteľnosti postačuje. Nie je vylúčené, aby k vydržaniu vlastníckeho práva došlo na základe putatívneho právneho titulu (predstieraného či neplatného). Je potrebné však vziať vždy do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu prejednávaneho prípadu po každom vyžadovať, nemal po vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí.

40. V danom prípade právnym titulom, na základe ktorého došlo k vydržaniu bola nepochybne Prídelová listina zo dňa 24.júna 1947, registrovaná Č. d. 114/55, na základe ktorej sa právny predchodca žalovaného I. Z. stal vlastníkom parcely 20/33 o výmere 1006 m². Všetky ďalšie právne úkony týkajúce sa prevodu vlastníckeho práva parcely XX/XX na rodičov žalovaného a žalovaného boli uzatvorené v písomnej forme, či už kúpna zmluva zo dňa 22.2.1969, registrovaná na býv. Štátnom notárstve v Považskej Bystrici pod RI 163/64 ako aj darovacia zmluva zo dňa 17.11.1980 registrovaná na býv. Štátnom notárstve v Považskej Bystrici pod RI 476/80. Všetky právne úkony boli úkonmi platnými a žalovaný resp. jeho právny predchodcovia pri vstupe do držby postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti danej veci od nich požadovať, keď v stave ako bol nadobúdaný pozemok oplotený vstúpili do jeho držby a úžitku. Preto v danom prípade zo strany žalovaných k právnomu omylu nedošlo.

41. Právny predchodca žalovaného I. Z., nakoľko užíval predmetný pozemok na základe Prídelovej listiny, (na základe ktorej bol právnomu predchodcovi pozemok pridelený do vlastníctva) a rovnako aj rodičia žalovaného, ktorí nadobudli parcelu 20/33 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.2.1969 od I. Z. ako aj ako právni predchodcovia žalobcov boli dobromyseľní, znamená to teda, že žalovanému vydržacia doba uplynula najneskôr 1.1.1992, pri započítaní dobromyseľnej držby jeho právnych predchodcov, ktorý preukázateľne v oplotenom stave spornú časť parcely od roku 1957 až do roku 1980, kedy predmetnú časť pozemku ako parcelu M. N. XX/XX záhrada o výmere 449 m² nadobudol do svojho vlastníctva žalovaný užívali a to napriek tomu, že právna predchodkyňa žalobcu v roku 1979 kúpnu zmluvou previedla pozemok 20/34, ktorý jej bol prídelovou listinou pridelený o výmere 1006 m² na Československý štát už o výmere 1080 m² bez toho, aby došlo k zbúraniu plotu alebo inému narušeniu dobromyseľnej držby žalovaného alebo jeho právnych predchodcov. Žalovaný resp. jeho právni predchodcovia logicky nemohli mať ani pochybnosť o tom, že im aj sporná časť ako vlastníctvo

patrí, pretože vo výkone svojho vlastníckeho práva neboli nikým rušení až dokedy žalobcovia, krátko pred podaním žaloby, v roku 2015, žalovaného vyzvali na jej vypratanie. Žalovaný sa v rámci uzatvorenej darovacej zmluvy ujal držby parcely M. XX/XX, v stave ako bola táto oplotená, teda i tej časti, ktorú síce nenadobudol, keďže nebola predmetom darovacej zmluvy ale so zreteľom na všetky zhora uvedené okolnosti bol dobromyseľný v tom, že je vlastníkom i tej časti parcely M. N. XX/XX, podľa geometrického plánu C.. V. ako novovytvorenej parcely M. N. XX/XXX záhrady o výmere 53m², keď mal za to, že mu bola darovaná v stave ako bola oplotená a takto bola predmetom darovacej zmluvy - tzv. ospravedlniteľný skutkový omyl. Žalovaný za daného stavu nemal dôvod k väčšej opatrnosti ohľadne nadobudnutého pozemku (vlastného ako aj sporného ako bol oplotený) v súvislosti so stavom nehnuteľnosti pred jej prevodom rodičmi žalovaného na žalovaného, pretože hranica medzi susediacimi pozemkami bola ustálená plotom od roku 1957 a v takomto užívaní žalovaného alebo jeho právnych predchodcov nikto nerušil až do roku 2015. Dokonca asi v roku 2005 žalobca 1/ pomáhal žalovanému s rekonštrukciou oplotenia a ani vtedy neprejavil pochybnosti o priebehu hranice medzi spornými pozemkami. Pozemky žalobcov a žalovaného boli ohradené ako funkčné celky, takto užívané právnymi predchodcami tak žalobcov ako aj žalovaného.

42. Na základe uvedených skutočností a dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti súd jednoznačne vyhodnotil, že žalovaný je oprávnený držiteľ parcely M. N. XX/XXX záhrady o výmere XX U. M.. Ú.. D., ktorá je zakreslená na geometrickom pláne vyhotoveného C.. C. V. zo dňa 13.3.2018 a vzájomnej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalovaný bol v konaní o vzájomnej žalobe v plnom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcom 1/,2/ v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník s poukazom na § 262 ods.2 C. s. p..

44. Vzhľadom na zhora uvedené skutočnosti, keďže súd vyhovel vzájomnej žalobe žalovaného o určenie vlastníckeho práva a teda pozemok, ktorého vypratania sa domáhajú žalobcovia 1/,2/ podanou žalobou súd určil, že jeho vlastníkom je žalovaný, potom žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalovaný bol v konaní o žalobe žalobcov 1/, 2/ v plnom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcom 1/,2/ v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník s poukazom na § 262 ods.2 C. s. p..

46. Vzhľadom na zhora uvedené skutočnosti súd vzájomnej žalobe žalovaného vyhovel a určil, že žalovaný je vlastníkom M. N. XX/XXX záhrady o výmere 53m², M.. Ú.. D., ktorá je zakreslená na geometrickom pláne vyhotoveného C.. C. V. zo dňa 13.3.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí podať podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.